

## **Тэм.інф.гадз. «Генацыд беларускага народа ў гады Вялікай Айчыннай вайны» «Ведаць і памятаць. Трагедыя беларускіх яўрэяў»**

**Мэта:** Фарміраванне ў дзяцей уяўленняў пра міжнацыянальную згоду, выхаванне павагі да памяці ахвяр Халакосту і генацыду, разуменне таго, што нацыянальная варожасць – гэта вялікае зло.

### **Задачи:**

1. У даступнай форме растлумачыць, што яўрэі былі неад'емнай часткай беларускага народа і пацярпелі разам з усімі.
2. Пазнаёміць з паняццем «гетта» як месцам несправядлівага зняволення.
3. Расказаць пра «Праведнікаў народаў свету» – людзей, якія ратавалі яўрэяў, рызыкуючы ўласным жыццём.
4. Выхаваць пачуццё эмпатыі і нецярпімасці да любой дыскрымінацыі.

**Абсталяванне:** фотаздымкі даваеннага Мінска (дзе розныя людзі жывуць побач), фота мемарыяла «Яма», папяровыя выразаныя матылькі, аўдыязапіс ціхай, светлай, сумнай музыкі (напрыклад, скрыпка), вялікі аркуш ватмана з намаляваным сонцам у цэнтры.

### **Ход інфармацыйнай гадзіны**

#### **1. Арганізацыйны момант і ўступ**

Добры дзень, дзеці. Сёння мы пагаворым пра вельмі важную і сумную старонку нашай гісторыі. Мы будзем гаварыць пра памяць.

Давайце ўявім: у нашым класе вучацца дзеці з рознымі прозвішчамі, з рознымі традыцыямі. Але мы сябруем, гуляем разам, дзелімся ласункамі. Ці справядліва будзе, калі кагосьці з вас пачнуць крыўдзіць або выганяць толькі таму, што ён іншай нацыянальнасці?

Але падчас Вялікай Айчыннай вайны здарылася менавіта гэта. Фашысты лічылі, што яны лепшыя за іншых, і пачалі знішчаць цэлыя народы. Гэта і ёсць генацыд.

#### **2. Асноўная частка: Мірнае суіснаванне і трагедыя**

Да вайны ў Беларусі мірна жылі разам беларусы, рускія, палякі, яўрэі і прадстаўнікі іншых нацыянальнасцей. Яўрэі былі нашымі суседзямі. Яны будавалі нашы гарады, працавалі ўрачамі, настаўнікамі, гандлярамі. Яны любілі нашу зямлю таксама моцна, як і ўсе мы.

Але калі прыйшлі фашысты, яны прыдумалі страшнае слова – гетта.

**Гетта** – гэта агароджаная частка горада, куды фашысты сілай загналі яўрэйскае насельніцтва. Людзей закрылі там без віны, забаранілі выходзіць, аднялі ў іх усё. А потым многіх з іх, у тым ліку дзяцей і старых, фашысты забралі і знішчылі. Гэтую жахлівую трагедыю яўрэйскага народа называюць словам «Халакост» (або Катастрофа).

Толькі ў Мінску ў гетта апынулася больш за 80 тысяч чалавек. Большасць з іх не вярнулася дадому. Гэта вялікі боль для ўсёй нашай краіны.

### **3. Святло ў цемры: Праведнікі народаў свету**

Але нават у самыя цёмныя часы знаходзіліся людзі з вялікім і добрым сэрцам. Іх называюць **\*\*Праведнікамі народаў свету\*\***. Гэта тыя, хто, рызыкуючы сваім жыццём і жыццём сваіх дзяцей, хаваў яўрэяў, даваў ім ежу, выратаўваў іх.

Уявіце сям'ю простых беларускіх сялян. Яны ведалі: калі фашысты даведаюцца, што яны хаваюць суседзяў-яўрэяў, іх саміх заб'юць. Але яны не маглі пакінуць людзей у бядзе. Яны зрабілі таемны схованку ў падполлі, дзяліліся апошнім кавалкам хлеба і ратавалі дзіця. Менавіта такія людзі даказалі, што дабрыня і мужнасць мацнейшыя за любы страх і нянавісць.

### **4. Хвілінка памяці**

Сёння мы схіляем галовы перад памяццю ўсіх мірных жыхароў Беларусі, якія загінулі толькі таму, што былі іншай нацыянальнасці. Ушануем іх памяць хвілінай маўчання. (Запаліць свечку. Уключыць ціхую музыку. 1 хвіліна маўчання).

### **5. Творчае заданне: «Кветкі жыцця»**

У яўрэйскай традыцыі ёсць звычай: калі чалавек прыходзіць да месца памяці, ён кладзе туды невялікі гладкі камень. Гэта азначае: «Я быў тут. Я цябе памятаю. Твая памяць жывая, як гэты камень».

Але сёння мы зробім інакш. Мы нагадаем сабе, што жыццё перамагае. На ваших партах ляжаць папярковыя кветкі.

Напішыце на кветцы адно слова, якое, на вашу думку, з'яўляецца самым важным для мірнага жыцця людзей розных нацыянальнасцей. (Прыклады на дошцы: Сяброўства, Павага, Мір, Дабрыня, Роўнасць, Сумленне, Мы разам).

(Дзеці пішуць словы. Потым па чарзе выходзяць да дошкі і прыклеіваюць свае кветкі вакол намалёванага вялікага сонца).

Паглядзіце, якая прыгожая паляна у нас атрымалася! Кожная кветка – гэта ваша абяцанне быць добрым чалавекам, які паважае ўсіх вакол, незалежна ад таго, як яго завуць і да якой нацыі ён належыць.

### **6. заключэнне і рэфлексія**

- Чаму нельга крыўдзіць чалавека за яго нацыянальнасць? (Бо ўсе людзі роўныя, гэта няправільна і жорстка).
- Хто такія Праведнікі? (Добрыя людзі, якія ратавалі іншых, рызыкуючы сабой).
- Што мы можам зрабіць сёння, каб такая трагедыя ніколі не паўтарылася? (Быць сябрамі, не дражніцца, паважаць адзін аднаго, памятаць гісторыю).

Беларусь – гэта агульны дом для людзей розных нацыянальнасцей. Мы моцныя тады, калі мы разам. Памятаючы пра мінулае, мы вучымся цаніць мір, сяброўства і кожнае чалавечае жыццё.

